

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛНА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА

Рег.№ 3555.....

..... 30.04 2018 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 173 КД
Дата 02.05.2018 г.

ДО
Г-Н БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш № 84 КД ОТ 27.03.2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н ВЕЛЧЕВ,

Приложено, изпращам Ви становище на Националната следствена служба относно установяване на противоконституционност на чл. 193, ал. 6 от Закона за съдебната власт по конституционно дело № 1/2018 г. на ВКС.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Становище – 5 листа.

**ЗА ДИРЕКТОР НА НАЦИОНАЛНАТА
СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА:**

съгласно заповед № 3-78/24.04.2018 г. на директора на НСЛС

МАГДАЛЕН МАРИНОВ

СТАНОВИЩЕ

Във връзка с дадената ни възможност за представяне на становище относно Конституционно дело №1 /2018г., изразяваме настоящето мнение:

Споделяме становището на мнозинството на 5 членния състав на ВАС по адм. дело 8592/2017г., с което е отправено искане до Конституционния съд на Р. България за обявяване на противоконституционността на разпоредбата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ с чл. чл. 4 ал.1, чл. 5 ал. 1 и чл. 6 от Конституцията на Р. България. Нормата от материалния закон, относно която е отправено искане за обявяване на противоконституционност гласи:

Чл. 193. (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 4.01.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2016 г.) Резултатите от класирането на кандидатите заедно с цялата конкурсна документация и със становището на Комисия по професионална етика към съответната колегия се предоставят на Комисията по атестирането и конкурсите към съответната колегия.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2016 г.) Комисията по атестирането и конкурсите към съответната колегия внася в съответната колегия на Висшия съдебен съвет мотивирано предложение за повишаване или за преместване на кандидатите, класирани на първо място за длъжностите в съответните органи на съдебната власт.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2016 г.) Съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2016 г.) При приемането на решението по ал. 3 съответната колегия на Висшия съдебен съвет проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по

чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2016 г.) Съответната колегия на Висшия съдебен съвет с решение отказва назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията по чл. 162 и 164. В този случай се назначава следващият класиран кандидат, който отговаря на изискванията.

(6) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) В 9-месечен срок от приключване на предходната конкурсна процедура с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет и при наличие на освободена длъжност в орган на съдебната власт, съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса за повишаване или за преместване, получил крайна оценка в конкурсната процедура, не по-ниска от много добър "5,00".

(7) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2016 г., предишна ал. 6, доп., бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) Решението на съответната колегия на Висшия съдебен съвет по ал. 5 и 6 може да се обжалва при условията и по реда на чл. 187.

Предвид на констатациите на мнозинството на петчленния състав на ВАС, при разглеждане на административно дело № 8592/17г. довели и до сезиране на Конституционния съд за установяване на противоречие на нормата по чл.193 ал.6 и съгласно чл.4 ал.1,чл.5,ал.1 чл.6 ал.2 от Конституцията на Република България, считаме, че действително е налице нарушаване на принципа на върховенството на закона и равенството на субектите спрямо които законодателят е уредил приложението й.

В действителност ал.6 на чл.193 от ЗСВ,след влизането и в сила, след промените на ЗСВ от 09.08.2016г., създава усещане, че приложението и е обвито в нещо неясно и неуточнено, а именно: бъдещо неясно класиране

„след изтичане на 9 месечен срок, от приключване на конкурсната процедура, относно неklasиралите се в проведения конкурс за повишаване и/или преместване кандидати, но получили в същата конкурсна крайна оценка не по ниска от мн.добър „5.00“. Считаме, че това предоставя възможност текста да се приложи избирателно, или спрямо конкретен случай или спрямо конкретен кандидат.

Приложението на чл. 193 ал. 6 ЗСВ е предпоставка за ограничаване на правата на магистрати, които не са взели участие в предходния конкурс, по най различни причини, доколкото действително попълването на свободните бройки в съответния орган на съдебната власт да препятства за относително неопределен период от време провеждането на следващи конкурси, т.к. свободните места биха били вече попълнени, поради заемането им от неklasираните в същия конкурс, кандидати на т.нар.“освободени длъжности и при получаване от тях на обща оценка мн.добър „5.00“.

II. По отношение на Наредба за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, сме правили следните предложения и са налице противоречия с неявили се кандидати при приложението и :

1. Във връзка с разпоредбите на Раздел 4 чл.43 ал.4 сме предложили да бъде конкретизиран начина на уведомяване като „писмен“ с оглед коректност на съответните срокове, като считаме, че така ще бъде отстранена липсата на яснота относно началния момент, от който започва да тече срока за обжалване на посочената процедура по конкурса, както и да бъде конкретизиран реда, по който би могло да се обжалва.

2. Общия ред на обжалване на решението на съответната колегия на ВСС – чл.187 ЗСВ, в действителност води до отдалеченост във времето на решението относно заемане на освободена длъжност в органите на съдебната власт. Тази разпоредба в действителност довежда до неравенство на съдиите, прокурорите и следователите, които кандидатстват

за повишаване или преместване за свободни длъжности /които са обявени предварително като бройка за даден конкурс/. От тук се извежда и довод за нарушаване на принципа на върховенство на закона установен за правова държава.

3. Така би се стигнало до реалното положение за намаляване на бройките на местата обявени за „освободена длъжност“, които ще се подадат от адм. ръководители /чл.188 от ЗСВ/ до 30 септември на предходната година, които биха се освободили през следващата година.

4. Извън обхвата на ал.6 чл.193 от ЗСВ, попълването на щатните бройки за магистрати на съответния орган на съдебната власт може да се постигне в действителност с института на „командиране на магистрати“ тъй като този институт претърпя промяна с изменението на чл. чл.227 ал.2 т.е. ал.1 от ЗСВ, респ. не се прилага, когато съдия, прокурор или следовател се командирова на незаета щатна длъжност. Налице е неограничена със срок възможност да се командирова магистрат с негово съгласие на незаета щатна длъжност.

5. Налице е също така неяснота на определяне на бройката на обявените „освободени длъжности“ и „незаети длъжности“ и определяне на процентното им съотношение. В този случай също може да се стигне до прилагане на т.7 по-горе, отдалеченост във времето до провеждане на нов конкурс.

С това особено чувствително се засягат правата на магистратите наближаващи възраст 65 години, които реално ще бъдат препятствани да упражнят правото си да се явят на такъв конкурс, поради императивната разпоредба на ЗСВ, налагаща освобождаването им от длъжност.

Независимо от гореизложеното изразяваме и становище, че особеното мнение на част от членовете на решаващия състав на ВАС също се явява обосновано и мотивирано, доколкото с него се изразява несъгласие с мнението на мнозинството. Основание се явява, че не е налице противоконституционност на разпоредбата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ, доколкото

тя не създава чувствително ограничение за правото на равенство на гражданите пред закона, че други разпоредби на ЗСВ, регламентират още по-съществени ограничения и че по същество в хипотезата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ, също се касае до магистрати с много добри професионални и лични качества, но не класирали се в проведения конкурс. В подкрепа на този довод може да се посочи, че така действително за конкретния кандидат който е доказал професионалните и личните си качества в обявената конкурсна процедура, но не е класиран в нея съществува възможност да реализира професионалното си израстване, без да е необходимо същият кандидат да участва в следващ конкурс за освободени щатни бройки в органа на съдебната власт който желае да заеме. Така би се стигнало до многократното му участие, което би оказало демотивиращо въздействие спрямо него. Това виждане обаче в съпоставка с гореизложеното ни становище, не следва да надделява, доколкото с изразеното ни по-горе мнение се защитават по - широки и по - значими обществени интереси, а това кореспондира с принципа, че личният интерес не следва да има преимущество над обществения такъв.

По тези съображения считаме, че има явно несъответствие между КРБ и нормата на чл.193 ал.6 от ЗСВ, като последната е неясна, създава предпоставки за съществуване на паралелен и избирателен режим за повишаване и преместване на магистрати, поради което изразяваме становище, че искането за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ е основателно и следва да бъде уважено.